

El calvari de les entitats de discapacitats mentals

Crònica

MÓNICA BERNABÉ
IGUALADA

“**H**e d'anar a la perruqueria”, crida l'Assumpció, que insisteix en sortir al carrer. “Carinyo, i jo també he d'anar a la perruqueria, mira quins pèls porto. Però ara no és possible”, li contesta amb afecte Marta Mateu, la directora de la Fundació Àuria. A l'Assumpció, però, no hi ha qui li tregui la idea del cap. “Me'n vaig a la perruqueria”, repeteix mentre es dirigeix amb determinació cap a la porta de la residència fins que una treballadora vestida amb una grana de protecció i mascareta va cap a ella i li barra el pas.

La Fundació Àuria és una de les moltes entitats que es dediquen a l'atenció de persones amb discapaci-

tat intel·lectual a Catalunya, i que asseguren que han passat un autèntic calvari durant les últimes setmanes. Perquè les persones a les quals atenen no entren en raó: ni entenen això de posar-se una màscara, i encara menys el fet d'haver de mantenir una distància de seguretat. I perquè la Generalitat, denuncien, les ha deixat a la seva sort durant l'emergència del coronavirus. Àuria, a més, té la seu a Igualada, que durant setmanes va quedar aïllada de la resta de Catalunya. Doble salt mortal.

“El 9 de març vam detectar el primer cas de coronavirus”, recorda Mateu, que admet que, a partir d'aleshores, tot va ser una bogeria. Van tancar els centres ocupacionals i de dia on aquestes persones amb discapacitat intel·lectual solien passar la jornada. “Així que de cop i volta moltes es van veure obligades a estar tot el dia en pisos tutelats en què durant el matí no hi havia personal per fer-se'n càrrec”, declara Carles Campuzano, director de l'associació empresarial d'economia social Dincat, que reuneix bona

part de les entitats del sector i disposa d'una fotografia panoràmica del que va passar.

A això s'hi va afegir la manca de material de protecció i, després, el degoteig constant de casos: les persones amb símptomes de tenir el coronavirus calia treure-les dels pisos tutelats. Però on les portaven? La majoria d'entitats van tirar pel dret i es van buscar la vida com van poder dins del caos.

A la Fundació Àuria hi ha un munt d'impermeables de color groc penjats en perxes al llarg d'una paret. “Ens els va donar la comunitat xine-

Persones amb símptomes de covid-19 a la Fundació Àuria. PERE TORDERA

sa d'Igualada. Era l'únic que teníem per protegir-nos”, diu la seva directora. També assegura que van rebre donacions de l'Ajuntament de la ciutat i d'altres associacions i, amb això, van intentar treballar. D'altra banda, van habilitar una mena d'hospital de campanya a la seu de la fundació. Antigues aules dedicades a la formació són ara habitacions que allotgen persones amb discapacitat intel·lectual que han donat positiu del covid-19 o tenen símptomes.

Campuzano admet que el Govern finalment ha començat a reaccionar: ha enviat material de protecció a les entitats i està fent proves del covid-19. No obstant això, lamenta, la resposta arriba massa tard. L'administració no facilita dades concretes ni de contagis ni de morts per covid-19 entre aquest col·lectiu, denuncia Dincat, però segons una estadística realitzada per aquesta associació a partir de dades facilitades per les principals entitats del sector, almenys 749 persones s'han contagiades i 55 han mort. A això s'hi suma un altre problema afegit: amb les proves del covid-19 que la Generalitat està fent ara, molts dels treballadors d'aquestes entitats han donat positiu i, per tant, el nou repte és trobar personal que pugui substituir-los. ■